

Císařské lázně

objekt č. 48 | Laubeho náměstí 2, Teplice

Na dnešním Laubeho náměstí, pojmenovaném podle teplického geologa a polárníka, kdysi stával hostinec U Zelené žáby a vedle něj Špitální mlýn, první z mlýnské kaskády na tzv. Kočičím potoce. Sílicí sláva lázní i postupné vysychání potoka způsobilo, že obě budovy byly mezi lety 1840 a 1870 zbořeny a na jejich místě vznikly Císařské lázně.

Autorem novobarokní přestavby byl Max Loos, pocházející z rakouského šlechtického rodu von Losimfeldt. Loos působil od roku 1890 jako městský architekt Ústí nad Labem, po roce 1895 si ale otevřel vlastní kancelář v Teplicích. Jeho práce proto najdeme v obou městech – jen v Teplicích je to vedle Císařských lázní ještě Lipový dvůr, dům U Ruského cara nebo funkcionalistická budova pojišťovny Concordia. Stavbu lázní provedl městský inženýr a stavitel Adolf Siegmund.

Dominantní budova lázní už brzy po svém otevření v roce 1872 hostila významné návštěvníky města. Mezi nimi byl i rakouský císař František Josef I., na jehož počest byla budova pojmenována.

V letech 1912 až 1913 došlo (opět podle Loosových plánů) k výrazným změnám: byl zbourán přilehlý Caffésalon a budova získala další patra. Dalších změn se objekt dočkal v 60. letech 20. století, kdy mj. z parku zmizela dřevěná kolonáda spojující lázeňský dům s dřevěným koncertním altánem.

Podle budovy získala po válce jméno i přilehlá ulice, dříve nazývaná Královská třída. V Císařských lázních se léčí pohybové a cévní choroby; funguje zde i klinika laserové a estetické chirurgie.